

Αγιασμένοι τόποι - Κεχριές Κορινθίας (Μιχάλης Μιχαλακόπουλος)

/ [Πεμπουσία](#)

Οι Κεχριές με το λιμανάκι τους ήσαν το επίνειο της Κορίνθου στην αρχαιότητα. Πύλη εισόδου-εξόδου προς την Ανατολή. Το Λέχαιο με το λιμανάκι του πύλη εισόδου-εξόδου προς τη Δύση.

Ήρεμο το λιμανάκι των Κεχριών σήμερα. Από τη μία πλευρά στέκεται ασάλευτος ο παλαιόπυργος που τον χαιδεύει απαλά το θαλασσόνερο και από την άλλη πλευρά τα ερείπια του παλαιοχριστιανικού ναού, που ακατάπαυστα η θάλασσα πλένει τα λιγοστά απομεινάρια του. Γύρω η κοντινή ομορφιά των γηλόφων που αγκαλιάζουν το λιμανάκι για να το προστατεύουν από κάθε άγριεμα του καιρού και του νερού

και σε δεύτερο πλάνο το πετροβούνι της Ξυλοκέριζας και πιο πέρα τα πευκοντυμένα βουνά της Επιδαύρου. Στα έξω του προς τη θάλασσα αχνοδιακρίνονται κάτι μικροκορφούλες από το αγιονήσι της Αίγινας. Καταποντισμένοι οι δύο λιμενοβραχίονες, που συμπλήρωναν τη φυσική προστασία από δεξιά και αριστερά, αφήνοντας ένα άνοιγμα καμιά σαρανταριά μέτρα για να γίνεται άνετα η διέλευση των μικρών πλοίων των παλιών καιρών. Ο τόπος γύρω έχει μια ημερότητα που δεν την συναντάς συχνά και αυτή η ημερότητα συνεχίζεται στην κοιλάδα που ενώνει τις Κεχριές με την Αρχαία Κόρινθο σε μια απόσταση πάνω – κάτω δέκα χιλιομέτρων. Τα δέντρα που φύονται σήμερα κατά μήκος της κοιλάδας αυτής εμποδίζουν τη θέα Κεχριών-Ακροκορίνθου, πράγμα που δεν συνέβαινε παλαιότερα, που μπορούσε ο καθένας, χωρίς οδηγό, να κινηθεί προς τον ένα ή τον άλλο προορισμό.

Εύκολα στο λιμανάκι αυτό ζωντανεύει η ιστορία εάν θελήσουμε να γυρίσουμε πίσω το ρολόγι του χρόνου.... Μεμιάς караβάκια πάνε κι έρχονται αρμενίζοντας με τους αργούς ανατολίτικους ρυθμούς. Άλλα μπήκαν αποβραδís στο λιμάνι και ξεφόρτωσαν σεντέφια και κοράλια κεχριμπάρια κι έβενους.. όπως θάλεγε ο Καβάφης... Άλλα δουλεμπορικά, πρωί-πρωί, προώθησαν τ'άνθρώπινο κοπάδι για τη μεγάλη και πλούσια αγορά της Κορίνθου. Στρατιώτες συνοδεύουν τους παραβατικούς για κρίση, για κάτεργα, για εκτέλεση. Έμποροι από όλη τη Μεσόγειο, μεταφέρουν τιςπραμάτειες τους, κάνοντας φασαρία με τις φωνάρες τους. Κόσμος πολύς κινείται. Κόσμος πάει κι έρχεται... Άλλοι από την Ανατολή για την Κόρινθο και τη Δύση κι άλλοι που θέλουν να βρουνε πλοίο για την Ανατολή. Οι αποθήκες που υπάρχουν περιμετρικά στο λιμανάκι, είναι γεμάτες από εμπόρευμα προοριζόμενο για τις αγορές της Ανατολής όπως κρασί, λάδι σταφίδα, αλλά και αγγεία με την εγγύηση της πόλης προέλευσης.

Γύρω στο 52 μΧ πάτησε στην Κόρινθο ο Απόστολος Παύλος προερχόμενος από την Αθήνα. Στην Κόρινθο έμεινε δέκα οχτώ ολόκληρους μήνες και ίδρυσε και εδραίωσε στέρεα την Εκκλησία της Κορίνθου. Ίδρυσε και στις Κεχριές Εκκλησία. Από τις Κεχριές ξεκίνησε το ταξίδι επιστροφής. Επόμενος σταθμός η Έφεσος. Προορισμός η Συρία. Στις Κεχριές κόβει στη ρίζα τα μαλλιά του, γιατί το είχε τάμα. Ας παρακολουθήσουμε το ωραίο κείμενο από τις Πράξεις των Αποστόλων: « Ο δε Παύλος ...εξέπλει εις Συρίαν ...κειράμενος την κεφαλήν εν Κεγχρεαίς, είχε γαρ ευχήν...» (Πράξ Αποστ. ΙΗ,).

Με συγκίνηση αποχαιρετάει τους αδελφούς εν Χριστώ της Κορίνθου, που τον συνοδεύουν μέχρι το λιμανάκι των Κεγχρεών. Παρόντες για να τον κατευοδώσουν και λίγοι αδελφοί από την τοπική Εκκλησία. Το πλοιαράκι σηκώνει την άγκυρα, απλώνει τα πανιά και γλυστράει αθόρυβα προς την Ανατολή. Καλό ταξίδι Δάσκαλε.

Καλό ταξίδι Αδελφέ εν Χριστώ Παύλε!...